

BODROGKÖZ

A „BODROGKÖZI KULTUREGYESÜLET” HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden második szombaton

a „Zemplén” mellékleteként

Hirdetések tarifa szerint

SZERKESZTIK:

KÁNTOR MIHÁLY és
SZ. SZÁSZ TIHAMÉR

SZERKESZTŐSÉG: Ricse (Telefon 13)

KIADÓHIVATAL: Sátoraljaújhely,

Vármegyeháza II. udvar (Telefon 109)

Új célok felé

Jajgatással van tele ma az egész világ. Ez a divat. Mint a rövid szoknya, vagy a bubi-frizura. Vagy a dohányzás. Nem is ember, aki kezét fog velünk, ha legalább jósort nem tud sopánkodni, nem is ujság, amely elejétől végig tele nincs rakva bánatos sirámokkal. A világháború elég hosszú volt. Söhajok helye és könnyek ideje volt. De ma több a zajos panasz egy nap alatt, mint akkor talán egy év alatt. Mert akkor nem volt divat a siránkozás. Akkor csak az nyitotta száját zokszóra, akinek valóban fájt a szívében valami, de ma sir mindenki, gyakran pedig az, akinek oka sincsen rá. Sőt az igazi fájdalom ma ott reked a szívek belsejében, mert nem akar egy sorba állani a képmutatással. Igaz beszéd ez — kedves bodrogközi testvérem! Nincs benne egy szemernyi hiba sem. Gondolj csak arra a tüzésre mely a falutokban történt. Hogy megtelt az udvar, utca jajgatókkal, de vizes edény alig volt a kezükben, hogy segítsenek. Csak egy ember nem jajgatott, hanem dolgozott keményen és szilárdan: a gazda. Nini! nézd csak azt a jajveszékelt aszszonyt! Párnával szalad a kerítés felé. Tolvaj! Fogjátok meg! kiált a gazda, mikor észreveszi. Lám, pedig az jajgatott a legjobban.

Ha valahol a föld kerekén ok lehet a panasza, jajgatásra, akkor mi itt a Bodrogközön ezt igazán elmondhatjuk. Hiszen csak rá kell néznünk a térképre, azonnal szembetűnő lesz az a lehetetlen helyzet, melybe sodródtunk, melyet sajnálatosan viselnünk kell. A Tisza és a trianoni határ veszedelmes szorító karjai között nyögjük a háború utáni új életet, amely igazában már nem is élés, hanem égés. Amit termelünk, felelőn lehet csak értékesíteni, mert azt mondják a kereskedők, hogy messze van Budapest és a fuvart le kell vonni az árból. Ha vásárolunk valamit és megkérdezzük: miért olyan drága az áru, megint csak az a felelet: messze van Budapest, sokba kerül idáig a vasut. Ezt hozzá kell adni. Tehát ha kapnánk, abból levonnak, ha fizetünk ahhoz hozzáadnak. Földjeink terhe pedig éppen annyi, mint annak, aki Pest mellett lakik. Ezért szegényedünk napról-napra, ezért a legkelendőbb cikk a bodrogközi falukban a váltó. Nem volna még a váltóból olyan nagy baj, hiszen háború előtt is volt adósságunk, de itt is kaptunk egy fejbeköltést már akkor, amidőn az első kölcsönöket vettük fel. Telekkönyvünk az elszakított járási székhelyen, Királyhelyecen maradt és ez éppen elég ok volt évekig a bankok szemében arra, hogy amugy is uzsorakamatjaikat még két-három százalékkal a mi kárukra megemeljék. Ez a kamatláb aztán megmaradt és még ma is 13—14%-ot fizet a bodrogközi ember az adósságáért. Ehhez járulnak a csapások évek. Aki figyellemmel kíséri az időjárás jelenté-

seket, megállapítja, hogy az utóbbi években a mi időjárásunk teljesen megváltozott és eltér az ország más vidékeinek időjárásától. Ez a változás hátrányos lett reánk nézve, úgy, hogy gazdaságainkban nem tudjuk elérni azt a terméshozamot, amelyet elérnek más helyeken. Az utóbbi három éven háromszor is vetettünk, míg egyszer arattunk. A háromszori vetéshez háromszoros munkát is adtunk. Nem a mi gazdálkodási tudományunk hiányossága annak az oka, hogy immár rendszeresen elkerül bennünket a téli csapadék és vetéseink hótakaró nélkül kénytelenek telelni, ami aztán a kifagyásra vezet. Nem a mi tudásunk hiánya okozza azt sem, hogy a hideg még május első napjaiban is szinte fagyaló s a tél és tavasz között ugyszólván semmi átmenet nincs. Rossz tél, sovány tavasz. Ez rontotta le állatállományunk színvonalát is, mert adóink és adósságaink kamataiba nehéz pénzeket kellett elfizetnünk, erre pedig csak úgy tudtunk szert tenni, hogy eladtuk jó állatainkat és vettünk helyettük rosszabbat. Aki ma végignézi a bodrogközi gulyán, csordán, csürhén, vagy a lovainkon, sirhat a szomorúságtól, annyira fájdalmas kép az, amire tekint. Egyszóval: *égünk*...

Nosza! megtelt ám a mi portánk is jajgatókkal. Különösen, hogy új választások tájáról kezd

fujni a szél. Itt siránkoznak az udvarunkon, hogy ég a ház, ég a ház! Tördelik a kezüket, de a vizes vedret otthon felejtették. *Mit akarnak hát?* Ha nem segítenek, miért jöttek? Hogy ég a házunk, azt magunk is tudjuk. *Segítőkre van szükségünk, nem jajgatókra, mentőkre és nem sopánkodókra.* A mi nyomorúságunk nem lehet alap senkinél sem arra, hogy ennek a mutogatásával, a fülünkbe való muzsikálásával szerezzen magának rangot és dicsőséget. A mi udvarunkra csak az jöjjön, akinek ott van kezében a segítség eszköze. Az jöjjön hozzánk, aki ebben a tanácsalanságunkban újcélok megjelölésével irányt tud mutatni és ereje is van hozzá, hogy bennünket a cél eléréséhez hozzásegítsen. Nem politikusokra van szükségünk, hanem ésszel és kézzel értünk dolgozó igaz barátokra. Az a mi barátunk, aki bennünket újra talpra állít, aki hozzásegít, hogy mostoha viszonyaink között is megtaláljuk a helyesebb utat és gazdaságunk ereibe új vért, új erőt tud bocsátani. *Kész emberre van szükségünk, nem olyanra, akit mi teszünk emberré.*

Ég a házunk. Vigyázzunk gazdák: bodrogköziek, vigyázzunk a jajgatókra! Jól nézzük meg, mi lehet a szándékuk! Igaz beszéd ez drága testvéreim, elpusztulunk, ha könnyen vesszük a dolgunkat és jól nem vigyázzunk.

„A békerezivizió egész Európának érdeke”

mondotta a parlamentben báró Láng Boldizsár

Képviselőnk nagy beszédben követelte a magyar békereziviziót

Kerületünk képviselője, báró Láng Boldizsár, a képviselőház május 1. és május 8.-i ülésein nagy érdeklődés mellett felszólalt. Beszédeiben felhívta a közvélemény figyelmét az orosz veszedelemre s nagyhatású fejtegetésekkel követelte az igazságtalan, magyarnyomorító trianoni békének mielőbbi revízióját.

Május 1-én tartott beszédeiben többek között a következőket mondotta:

— Több képviselőtársam, de magam is már ismételtelen felemeltem tiltakozó szavunkat a m. kir. honvédségnek a trianoni békeszerződés által reánk kényszerített kiegészítő rendszere ellen. Kiemeltük azt, hogy ez a kiegészítési rendszer nem felel meg a nemzet évszázados tradícióinak, nem felel meg a magyar nép lelkületének, *(Igaz! Ugy van!)* de *nincs arányban Magyarország pénzügyi teljesítőképességével sem*

— Méltóztassanak megengedni, hogy ma Európa szempontjából világitam meg ezt a kérdést. Az európai államok egy része Oroszországgal politikai okokból tart fenn többé-kevésbé szoros nexust; más államok viszont gazdasági kapcsolatokat létesítettek Oroszországgal. Ezek az összeköttetések átmenetileg az illető országokra nézve talán hasznosak lehetnek, de azt hiszem merő ellentétben állnak az emberiség univerzális érdekeivel. *(Ugy van! Ugy van!)*

— Az Európára ránehező gazdasági válság megteremtette Pán-Európa gondolatát. Ez a páneurópai gondolat eleinte csak azt célozta, hogy Európa feldult gazdasági viszonyai kiegyenlítettessenek. Később azonban, amikor az orosz dumpingáruk az európai piacokon megjelentek, ez a gondolat kibővült és magában foglalta már azt is, hogy Európának egy közös gazdasági frontot kell létesítenie Oroszország ellen. Loucheur, Franciaországnak ez a kiváló közgazdász, egy cikket irt az Excelsior című francia újságban. Ebben a cikkben azt fejtegeti, hogy Európa gazdasági szervezetét teljesen és tökéletesen át kell alakítani, tekintettel éppen Oroszország jövő gazdasági terveire.

— Látjuk tehát, hogy gazdasági téren az orosz veszélyt már felismerték. Sajnos, katonai téren ez felismerés még teljesen homályos.

— Hogy mi történik Oroszországban, azt egészen pontosan, azt hiszem, senki sem tudja, de hogy ott igen komoly katonai készülődések is folynak, az teljesen bizonyos. Nem akarom az ördögöt a falra festeni és nem akarok egy orosz offenzívának lehetőségéről, vagy annak katonai esélyeiről beszélni, kétségtelen azonban az, hogy Oroszország Európának ősi kultúrája és jelenlegi társadalmi berendezkedése ellen tör, *(Ugy van! Ugy van!)* hiszen ezt a szovjetvezérek maguk is bevallják.

— Azt, hogy Európának nemcsak gazdaságilag, hanem katonailag is fel kell készülnie a veszélyre, úgy hiszem, senki sem vonhatja kétségbe. *(Ugy van! Ugy van!)* Jöhet idő, amidőn olyan nemzetek, amelyek ma farkasszemet néznek egymással, kénytelenek lesznek váll váll mellett harcolni, hogy elhárítsák a közös veszedelmet. Az utolsó percben, amikor a veszély már a kapu előtt van, csak kapkodni lehet, de tervszerűen cselekedni nem, ha ennek a cselekvésnek előfeltételei nincsenek megadva. Hadsereget, katonaságot a föld alól előteremteni nem lehet, csak tömegeket.

— A m. kir. honvédségnek égető szüksége van arra, hogy egyes intézményeit és berendezéseit, amelyek a trianoni békeszerződés által szabályozva vannak, megváltoztassa. Nem gondolok itt arra, hogy a honvédség létszámát emeljük fel, erre alighanem pénzünk sem volna, hanem arra gondolok, hogy egy modern szervezetet kapjunk és kapjunk egy olyan hadkiegészítést, amely számol az éppen vázolt eshetőségekkel, amely olcsó és demokratikus. Volt idő, már a háború után, amidőn Európát egy hasonló veszély fenyegette. Akkor — ha nem csatlódom — a nyugati nagyhatalmak hajlandók lettek volna a trianoni békeszerződésnek katonai pontozatait tágabban értelmezni. Meg vagyok róla győződve, hogy kellő előkészítés után a nyugati nagyhatalmaknál most is kellő megértésre találunk ezen a téren.

— A trianoni békének gazdasági és politikai pontozatai revízióra szorulnak és ez a revízió nemcsak magyar érdek, hanem Európa érdeke is. *(Ugy van! Ugy van!)*

— T. Ház! Mi nem akarunk kardot csörtetni, nekünk nincsenek titkos katonai ambícióink, de mi azt akarjuk, hogy képesítve legyünk a nyugati kultúrát megvédeni a jövőben is éppúgy, mint ahogy résztvettünk ebben a múlt évszázadokon át.

— Tisztelettel felkérem a kormányt és különösen a honvédelmi miniszter urat, hogy abban az *általános revíziós mozgalomba*, a melyet a kormány inaugurált, méltóztassék bekapcsolni a trianoni béke katonai határozmányainak revízióját is.

A május 8-iki képviselőházi ülésen báró Láng Boldizsár a következő beszédet tartotta:

— A revízióról óhajtok beszélni. Azért a revízióról, mert *ez ma Magyarország legvitálisabb kérdése*. Méltóztassanak azonban megengedni, hogy először egész röviden vázoljam azt a helyzetet, amelyet a békeszerződések Európában teremtek.

— Politikai téren Európát feldarabolták. A régi 25 állam helyén 34 államot alkottak. Minden győztes, vagy a győztes oldalán állott állam meg volt győződve arról, hogy ő van hivatalosan vezető az emberiséget, mivel kultúrában és minden egyébben messze felette

áll szomszédainak. Az ujonnan keletkezett és a kibővült államok önértéke a végtelenbe nőtt és nem várt sikereiktől megittasodva azt hitték, hogy a szomszédokkal most már minden gazdasági és minden szellemi kapcsolatot el kell vágniok. Ezekben az államokban egy szélsőséges, túlzó nacionalizmus keletkezett, aminek következménye az lett, hogy ezek az államok a szomszédoktól gazdaságilag és politikailag mereven elzárkóztak és minden megértésnek, közlekedésnek vagy kooperációnak lehetőségét eleve kizárták. Kijelentették, hogy a békeszerződések szentek és sérthetetlenek, annak ellenére, hogy ott volt a Népszövetségi Paktum 57. §-a, amely világosan rámutat a revízió lehetőségére. Erről a paragrafusról azonban megelégedtek.

— Ujabb nemzetiségi kisebbségek keletkeztek. Az *irredenta nem szűnt meg, csak helyet változtatott, megfordult és erősebb mérvet öltött, mint valaha.* És amikor a győztes államok ezt a megfordított irredentizmust megteremtették, kijelentették, hogy ők pacifisták. Könnyű volt ezt kijelenteniük azoknak, akik a békét úgy alkották meg, hogy annak fenntartása érdekében semmiféle további áldozatot hozniok nem kellett. Nem úgy, mint a legyőzött és a rossz békével agyonajított nemzeteknek.

— Európában általános politikai bizalmatlanság keletkezett és újabb ellenségeskedések magvai hintettek el.

— Gazdasági téren az új államok létesítése újabb vámhátárok keletkezését vonta maga után. Régi, nagy gazdasági egységek helyén sok kis önálló egység keletkezett, amelyeknek mindegyike kínai fallal vette magát körül, hogy azon belül önálló és független gazdasági élet éljen. Ma azután tanúi vagyunk egy általános európai krízisnek, amely ugyan más eseményekkel is összefügg, de amelynek legfőbb oka mégis csak a békeszerződések által teremtett új Európa gazdasági életének rendezetlenségében és szervezetlenségében rejlik. Miután a gazdasági leromlás Európának egyik államát sem kímélte meg, természetes volt, hogy éppen gazdasági téren nyilvánult meg legelőbb az európai kooperáció visszaállításának szükségessége s így született meg a páneurópai gondolat. Azonban Európa államainak gazdasági összefogása, vagy hogy úgy fejezzem ki magamat, a meglévő különböző gazdasági tényezőknél közös nevezőre való hozása, Európa jelenlegi politikai helyzetének fenntartása mellett el nem képzelhető. Sorsukkal megelégedett népeket és sorsukkal meg nem elégedett, nemzeti önértékükben végig sértett népeket, amelyeket a jövő fejlődés lehetőségének reményétől is megfosztottak, egy nagy közös cél érdekében összehozni nem lehet. Nem lehet állandósítani azt, hogy Európa népeinek egy része boldog, a másik része pedig boldogtalan legyen. Teljesen igaz van Székách Aladárnak, amikor a magyar ügyvédeknek a revízióról szóló jogvédő iratában a következőket mondja: „Az igazi béke megfelel a két fél erőviszonyainak. Ezért a legyőzött fél is belenyugszik. Az álbéke csak további háborúnak magvát hinti el.” (Ugy van! Ugy van! a jobboldalon és a középén.)

— Egy francia író mondja a békeszerződésről: „A győzteseket a békekötésnél kapzsiság és önzés vezette.”

— Páneurópa gondolatának meg-

valósítása a békekötések revíziója nélkül el nem képzelhető. A *revízió nemcsak magyar érdek, hanem érdeke egész Európának is,* miként azt Apponyi Albert gróf legutóbbi genfi beszédében is kifejezte.

— Egyes külföldi államférfiak és sajtóorgánumaik Magyarországot úgy szeretik beállítani, hogy izgága, imperialista politikát folytató, amely Európa békéjét állandóan veszélyezteti, hiszen Magyarország az — mondják —, amely a legyőzött államok közül legelsőnek és a legerélyesebben hangoztatta a revízió szükségességét.

— Azt hiszem, hogy ezekre a vádakra könnyű felelni. Általánosan ismert tény az, hogy a legyőzött államok közül Magyarország részesült a legigazságtalanabb, a legkegyetlenebb eljárásban. (Ugy van! jobbfelől.) Magyarország érzi legjobban a jelenlegi helyzet tartóhatatlan voltát, egészen természetes tehát és ebből folyik, hogy éppen Magyarország az, amely a legerélyesebben követeli a békeszerződések revízióját. (Ugy van! jobbfelől.)

— Ne csodálkozzék senki azon, ha Magyarország a rajta elkövetett igazságtalanság jóváteletét követeli. A revíziós mozgalom nem jelent háborús hajlamot, hiszen minden e téren felmerülhető kétséget eloszlatandó, a magyar kormány már számtalanszor kijelentette, hogy távol áll tőlünk minden háborús velleit és hogy céljaink elérésére kizárólag békés eszközöket óhajtunk igénybe venni.

— Ellenségeink vádakodásával szemben azt mondom, ne méltóztassanak összetéveszteni a békét a trianoni békével.

— Mi, magyarok, nem a békét akarjuk felborítani, hanem a trianoni békét akarjuk megváltoztatni (Ugy van! Ugy van! a jobboldalon és a középén), hogy végre nyugodt, biztos, stabil állapotokat teremtsünk Közép-Európában! (Ugy van! Ugy van! jobbfelől.)

— A revízió kérdése ma szönyegen van és azt onnét többé levenni nem lehet. Olaszország, hazánknak e nemes barátja, nyíltan és minden kétséget kizáróan a revízió mellé állott. Angliában, noha talán még nem is alakult ki véglegesen a felfogás e kérdésben, a közvélemény többsége a revízió mellett foglalt állást, amit első sorban hazánk lelkes, őszinte barátjának, Rothermere lordnak köszönhetünk. (Élénk éljenzés és taps a jobb- és baloldalon.)

— Az amerikai nép nagy többsége igazságszeretetéből és politikai idealizmusából kifolyólag szintén a revízió mellett van.

— A nagyhatalmak közül ma Franciaország az egyetlen, amely még ellensége a revízióknak. Már tudniillik a hivatalos Franciaország, mert különbséget kell tenni a hivatalos körök és a francia nép, a nagy francia közvélemény között. (Ugy van! Ugy van! jobbfelől és középén.) Tény az, hogy voltak idők, midőn francia ember előtt a békeszerződések megváltoztatásáról nem igen lehetett beszélni. Ennek azonban megvoltak a maga okai is. A nagy gazdasági válság igen sokáig megkímélte éppen Franciaországot és ott csak később vált akuttá, mint Európában többi országában. Ennélfogva a francia nép az európai kooperáció szükségességét csak későbbi időpontban érezte meg, mint Európa többi népe.

— A régi francia politikusok egy részénél irányváltásra számítani nem lehet. Ugyanez áll a francia katonai körökre is, ame-

lyeknek befolyása a francia politikára a győzedelmes háború után természetesen megnövekedett. Konstataálni kell azonban azt, hogy Franciaország intellektuális köröknek és a nagy francia közvéleménynek felfogása nem fedi egyes politikusoknak merev álláspontját.

— A legutóbbi német-osztrák váumunió terve Franciaország hivatalos körökben — mint ismeretes — nagy konsternációt keltett. Dupuis erre vonatkozólag a Pester Lloyd április 11-ik számában a következőket írja. „Ez a felzudulás nem más, mint Franciaországnak felbredése annak a tudatára, hogy a középeurópai probléma, amelyet a békekötésekkel elintéztnek vélték és amelyről tíz éven át nem akartak tudomást venni, igenis létezik. Ez a felzudulás el fog simulni s ekkor Franciaország a helyzetet kétségtelenül alaposan meg fogja vizsgálni és módot fog keresni arra, hogy eddigi középeurópai politikájának más irányt adjon.”

— Tudom, hogy a nagy francia forradalom hatalmas és örök eszméi ma is élnek még a francia népben. Hiszek abban, hogy ennek a dicső korszaknak örökéletű, örökbecsű vívmánya: az emberi jogok tisztelete, az igazságosság, az emberi szabadság és egyenlőség nemes elvei fogják vezetni a francia népet akkor is, amikor a magyar kérdés végleges megoldásáról lesz szó.

— Lukács György igen t. képviselőtársamnak egyik kitűnő beszédére gondolok, amikor azt mondom: *nem akarom feltételezni a hatalmas, dicső multu Franciaországról, a kulturának és az emberi haladásnak erről a klasszikus országáról azt, hogy Európa börtön-öréneke szerepére vállalkozzék.*

— Senki sem vonhatja kétségbe, hogy nemzetközi helyzetünk állandóan javul. Méltóztassék csak összehasonlítani a 10 év előtti állapotokkal. Akkor még a szót is torkunkra forrasztották volna, ha igazságunkat mertük volna hangoztatni. Ma pedig nemzetközi helyzetünk annyira javult, hogy a miniszterelnök úr (Élénk éljenzés jobbfelől és a középén) az időpontot és a helyzetet már alkalmasnak találta arra, hogy az egységpártban tartott hatalmas beszédében minden kétséget kizáróan leszögezze Magyarország kívánságait a külpolitika terén.

— Gróf Bethlen István tíz év óta vezeti Magyarország kormányzatát. Ez alatt a tíz év alatt a külpolitika terén különböző eszközökkel élt, különböző utakon haladt, de következetesen mindig csak egy cél felé s ez a cél a magyar igazság érvényrejuttatása volt. (Ugy van! Ugy van! Taps.)

— A miniszterelnök úr optimizmusa jogosult volt és jogosult ma is. Ez az optimizmus az államférfiak nélkülözhetetlen egészséges optimizmusa, amely azonban mindig számol a realitásokkal, a tényleges lehetőségekkel. Ennek az optimizmussal átszőtt, céltudatos politikának köszönhetjük azt, hogy Magyarország izoláltsága megszűnt és hogy ma bizalommal nézhetünk a jövő felé. Az adott tényekkel és realitásokkal való számolásnak köszönhetjük viszont azt, hogy ez a szerencsétlen, elkeseredett nemzet megóvatott attól, hogy kalandokba vesse magát, de megkímélte az országot olyan helyzetektől is, amely helyzetek neizeti önértékünk és nemzeti büszkeségünk szempontjából nagyon fájdalmasak, sőt talán elviselhetetlenek lettek volna. A sok

nagy szolgálat közül, melyet a jelen kormány a nemzetnek a lefolyt tíz év alatt tett, talán ez volt a legnagyobb, a legbecsesebb szolgálat, (Élénk helyeslés, éljenzés és taps jobbfelől és a középén. A szónokot tömegesen üdvözlük.)

Képviselőnk, báró Láng Boldizsár szép és tartalmas beszédével, hitet tett amellett a végtelen faj- és hazaszeretet mellett, amely valóban méltó a 48-as évek miniszterének unokájához. Büszkének vagyunk a képviselőnkre, mint a Nagymagyarország visszaszerzését célzó revíziós mozgalom bátor és igaz szavú harcosára.

Arató István.

H I R E K

— Olvasóinknak kellemes pünkösdi ünnepeket kíván

A szerkesztőség.

— Kerti ünnepély Magyarországi kormányzójánál. Horthy Miklós Kormányzó úr Ófömlétsége és felesége e hó 19-én délután a királyi várkertben téra hívta meg a főváros és az ország előkelőségeit. A megjelent vendégek sorában ott voltak vitéz József kir. herceg és Augustia főhercegné asszony, Zsófia és Magdolna kir. hercegnék, a külföldi diplomaták teljes számban, Bethlen István gróf miniszterelnök, az összes miniszterek, a főispánok, a tábornoki kar, valamint a tudományos, irodalmi, művészeti és gazdasági élet kiválóságai. A kormányzó úr Ófömlétsége ezen kerti ünnepélyre, kerületünk képviselőjét, báró Láng Boldizsárt is meghívásával tün-tette ki.

— Személyi hír. Báró Láng Boldizsár, kerületünk országgyűlési képviselője, f. hó 20-án kerületébe érkezett s a hét folyamán valamennyi községében panasznapot tartott. A képviselőt igen sokan felkeresték kéréseikkel és üdvözléseikkel s valóban elmondhatjuk, hogy sohase volt még a Bodrogeknek ilyen népszerű politikusa.

— Lelkészbeiktatás Agárdon. Az ujonnan megáldott templén-agárdi lelkészt: Nemcsik Endrét e hó 17-én iktatták be ünnepélyesen az egyházközség lelkészi székébe, nagyszámu és előkelő közönség részvételével. A beiktatáson megjelentek lelkésztársai, a tanítótag, a környék intelligenciája teljes számmal, de részt vett azon a kerület országgyűlési képviselője báró Láng Boldizsár, továbbá Bornemisza Miklós főszolgabíró is. A felekezetek közötti béke szép példája, hogy az új lelkészt az agárdi izr. hitközség 10 tagu küldöttsége is felkereste Weintraub Vilmos vezetéssel, aki igen formás beszédben szeretetet, áldást és békét kért az új lelkész Nemcsik Endre megáldott válaszára, fogadalmat téve, hogy egyházközségének, mely őt a magáénak fogadta, hűséges lelkipásztorja lesz.

— Jó cipőt, szép cipőt, olcsó cipőt Angyal cipőüzletében vehet mindenki Ricsén. Minden igényt és ízlést kielégít 12 személyes műhelye.

Szerkesztői üzenetek

Biciklis hölgy. Annak semmi akadályja nincs, hogy a június 4-iki kerékpárversenyen ön is részt vegyen. Sőt, bizonyára szívesen látják. A verseny rendezősége arra is hajlandó, hogy kellő számu hölgyjelentkező esetén, külön hölgyversenyt rendezzen, rövidebb távon.